

[N. Neergaard.]

Gang beskattede Indtægten af Formue henved dobbelt saa stærkt som Indtægten af personligt Arbejde. Dette Forhold er blevet fuldstændig forrykket siden; Indkomstskatten er steget efter en forholdsvis beskedent Maalestok, men Formueskatten er mangedoblet — for større Formuer er den blevet 7—8 Gange saa stor. Naar saa dertil kommer, at de gyldne Tider op- hørte, og vi kom ind i en Periode med ringe Afkastning for Landbrug og Skovbrug og ogsaa for en Række Byvirksomheder, saa kom de høje Skattepromiller for de større Formuer til at hvile ganske overordentlig tungt, og de kunde ikke udredes uden en gradvis Opspisning af Formuen, og uden at der stadig skete Skatteflugt fra Landet, en Skatteflugt, som, hvis der ikke var blevet gjort noget imod den, vilde være tiltaget i en overordentlig stærk Grad.

Endvidere viste det sig, at vore Aktieselskaber manglede tilbørlig Konsolidering, og derfor mente vi, at naar der nu skulde ske en Ændring af Formue- og Indkomstskatteloven, skulde man ogsaa sætte ind paa Selskabsskatten, saaledes at man ikke nedsatte de almindelige Promiller, men gav Lempelser for den Del af Selskabernes Fortjeneste, der blev anvendt til Konsolidering. Det var de to Ting, vi fandt at Tidsforholdene særlige pegede paa, og jeg kan ikke se rettere end, at der vedblivende, om end Forholdene har bedret sig i nogen Grad, er Brug for de Synspunkter, som den Gang blev gjort gældende.

Det nye Princip, som her indførtes, nemlig at Formueskatten afpasses efter Formuens Afkastning, haaber jeg, at dansk Skattelovgivning aldrig vil forlade. Det forekommer mig at være et saa naturligt, saa rimeligt og saa billigt Princip, at en Gang indført i vor Skattelovgivning bør det ikke opgives.

Den Lov, som blev vedtaget i 1927, gav sig imidlertid ikke ud for mere, end den var — ingen fremhævede det med større Styrke end jeg — nemlig en Forsøgslovgivning; den var et Skridt hen mod Løsningen, men ikke en fuldstændig Løsning. Jeg mente, det var rigtigt og nødvendigt at foretage et saadant Skridt, baade af Hensyn til de daværende Krisetilstande, og fordi man først derigennem kunde indsamle de Erfaringer, som kunde muliggøre en mere omfattende og gennemgribende Ændring. Det var — jeg gentager det, og jeg fremhævede det selv paa det bestemteste den Gang —, et Forsøg; man maatte nu drage Nytte af de Erfaringer, der kunde

indhøstes i de to Aar, indtil Loven skulde revideres. Det blev altsaa ikke alene sagt, men det blev vist i Gerning gennem den Revisionsbestemmelse, der blev indsat i Loven. Ligeledes fremhævede jeg, at man maatte gaa forsigtigt frem, selv om Loven derved fik sine Skavanker. Som en saadan Skavank fremhævede jeg, at den Aflastning af Formueskatten, som skulde finde Sted, naar der var en lav Forrentning af Formuen, ikke kunde gennemføres konsekvent, den stoppede op for tidligt, fordi jeg var nødt til ikke at lade Nedsættelserne overskride en vis Grænse. Jeg var nødt til af finansielle Grunde at sige stop med en Nedsættelse af 60 pCt., saaledes at Formueskatten stadig, uden Hensyn til Udbyttet, skulde udredes med 40 pCt. Jeg betegnede selv dette som en Skavank, og det er en, som jeg tror der kan være Spørgsmaal om nu at rette, idet Forholdene nu stiller sig ikke saa lidt bedre, saaledes at vi uden Risiko for Statskassen kan gaa længere ned dér. Jeg mener allerede den Gang at have sagt, at hvis Forholdene tillod det, vilde det være rigtigt at reformere Loven i den Retning. Jeg har overhovedet den Gang erklæret mig villig, hvis ikke Loven havde mødt saa afgjort en Afvisning fra Oppositionens Side, til at forhandle ogsaa om andre Former, hvis ikke denne Form ansaas for tilstrækkelig tiltalende; jeg erklærede mig f. Eks. villig til at forhandle om det anderledes formede Forslag, der forelaa fra Erhvervenes Skatteudvalg. Skønt jeg anser det for teknisk langt mindre heldigt end den Lov, der er blevet gennemført, skulde jeg ogsaa være villig til at forhandle om det, fordi ogsaa her er Princippet bevaret, nemlig Afpassning af Skatten efter Formuens Afkastning. Det, som jeg allerede den Gang erklærede mig villig til, og som hele vort Parti var villigt til, tør jeg sige, er vi den Dag i Dag villige til. Vi er aabne for Forhandling om forskellige Former for at virkeliggøre den Idé, som vi ikke agter at forlade. Det, vi maa fastholde, er, at den Lettelse i Formueskatten, som vi ønsker at bibeholde — og vi ønsker at bibeholde den Lettelse i Formueskatten, vi har faaet —, ydes i Form af en Nedsættelse for Formuer med en Afkastning under normal Rente, og at der finder en Lettelse Sted for Henlæggelser i Aktieselskaber med det Formaal at konsolidere Selskabernes Økonomi og at bidrage til fornuftig Kapitaldannelse her i Landet. For øvrigt er det jo Revisionsbestemmelsens Forudsætning, at Formueskatten, ikke blot denne Lov, men hele Formueskatteoven revideres i indeværende Samling — og vi